

WYROK

Warszawa, dnia 25 czerwca 2025 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodniczący: Mateusz Paczkowski

Protokolant: Adam Skowroński

po rozpoznaniu na rozprawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 23 maja 2025 r. przez wykonawcę NDI S.A. z siedzibą w Sopocie postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego Prokuraturę Regionalną w Gdańsku

przy udziale uczestnika po stronie zamawiającego – wykonawcy MIRBUD S.A. z siedzibą w Skierniewicach

orzeka:

oddala odwołanie,

kosztami postępowania obciąża wykonawcę NDI S.A. z siedzibą w Sopocie i:

zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 20 000 zł 00 gr (dwadzieścia tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę NDI S.A. z siedzibą w Sopocie tytułem wpisu od odwołania, kwotę 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną przez wykonawcę NDI S.A. z siedzibą w Sopocie tytułem wynagrodzenia pełnomocnika oraz kwotę 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną przez zamawiającego Prokuraturę Regionalną w Gdańsku tytułem wynagrodzenia pełnomocnika,

zasądza od wykonawcy NDI S.A. z siedzibą w Sopocie na rzecz zamawiającego Prokuratury Regionalnej w Gdańsku kwotę 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący:.....

Sygn. akt:KIO 2063/25

UZASADNIENIE

Prokuratura Regionalna w Gdańsku (dalej: „Zamawiający”), prowadzi z zastosowaniem przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm. dalej: „ustawa Pzp”) postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego pn.: „Realizacja inwestycji pn. „Budowa budynku Prokuratury Regionalnej w Gdańsku wraz z zagospodarowaniem terenu” (znak postępowania: 2002-7.210.2.2024). Wartość szacunkowa zamówienia jest powyżej progów unijnych. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 23 grudnia 2024 r. pod numerem 790632-2024.

W dniu 23 maja 2025 r. odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej, w przedmiotowym postępowaniu złożył wykonawca NDI S.A. z siedzibą w Sopocie (dalej: „Odwołujący”).

Odwołanie złożono wobec:

1) czynności Zamawiającego polegającej na wyborze jako najkorzystniejszej oferty złożonej przez wykonawcę - MIRBUD S.A. z siedzibą w Skierniewicach (dalej: „MIRBUD”) pomimo tego, że to oferta Odwołującego powinna zostać uznana jako oferta najkorzystniejsza;

2) czynności Zamawiającego polegającej na przyznaniu ofercie MIRBUD dziesięciu (10) punktów w ramach kryterium „Kwalifikacje zawodowe i doświadczenie” podkryterium „Kierownik Robót Konstrukcyjno-Budowlanych” określonego w Rozdziale XX ust. 5 pkt 4) Specyfikacji Warunków Zamówienia (dalej jako: „SWZ”), kiedy to oferta tego wykonawcy powinna otrzymać pięć (5) punktów w tym podkryterium, albowiem wskazana w Wykazie inwestycja pn. „Budowa budynku wielofunkcyjnego (dydaktyka, szkolenie, zakwaterowanie, żywienie) z niezbędną infrastrukturą techniczną i zagospodarowaniem terenu - na terenie Akademii Marynarki Wojennej im. Bohaterów Westerplatte w Gdyni przy ul. inż. Jana Śmidowicza 69, 81-127 Gdynia” nie spełnia wymogów określonych w Rozdziale XX ust. 5 pkt 4) SWZ.

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie **art. 239 ust. 1 ustawy Pzp** poprzez przyznanie ofercie MIRBUD dziesięciu (10) punktów w ramach kryterium „Kwalifikacje zawodowe i doświadczenie” podkryterium „Kierownik Robót Konstrukcyjno-Budowlanych” określonym w Rozdziale XX ust. 5 pkt 4) SWZ, kiedy to oferta tego wykonawcy powinna otrzymać pięć (5) punktów w tym podkryterium, albowiem wskazana w Wykazie inwestycja pn. „Budowa budynku wielofunkcyjnego (dydaktyka, szkolenie, zakwaterowanie, żywienie) z niezbędną infrastrukturą techniczną i zagospodarowaniem terenu - na terenie Akademii Marynarki Wojennej im. Bohaterów Westerplatte w Gdyni przy ul. inż. Jana Śmidowicza 69, 81- 127 Gdynia” nie spełnia wymogów określonych w Rozdziale XX ust. 5 pkt 4) SWZ.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie Odwołania w całości, a w konsekwencji nakazanie Zamawiającemu:

- 1) unieważnienie czynności wyboru oferty MIRBUD jako najkorzystniejszej;
- 2) dokonanie ponownego badania i oceny ofert;
- 3) przyznanie ofercie MIRBUD w ramach kryterium „Kwalifikacje zawodowe i doświadczenie” podkryterium „Kierownik Robót Konstrukcyjno-Budowlanych” pięciu (5) punktów.

Odwołujący wskazał, że ma interes prawny we wniesieniu odwołania, w rozumieniu art. 505 ust. 1 ustawy Pzp, gdyż: „Oferta Odwołującego aktualnie plasuje się na II. (drugim) miejscu w rankingu ofert. W wyniku wniesionego Odwołania, Odwołujący posiada szanse na uplasowanie się na I. (pierwszym) miejscu w rankingu ofert. Zakwestionowanie punktacji oraz sposobu kalkulacji ceny oferty swojego konkurenta, zwiększa zatem szanse na uzyskanie zamówienia. Niewątpliwie zatem, w wyniku naruszenia przez Zamawiającego przepisów ustawy Pzp wskazanych w petitum Odwołania, Odwołujący może doznać szkody w postaci niemożliwości realizacji zamówienia oraz uzyskania z tego tytułu zysku”.

Odwołanie zostało wniesione z zachowaniem ustawowego terminu określonego w art. 515 ust. 1 pkt 1) lit. a) ustawy Pzp. Informację stanowiącą podstawę dla wniesienia odwołania Odwołujący uzyskał w dniu 14 maja 2025 r. (zawiadomienie o wyborze najkorzystniejszej oferty). W związku z powyższym odwołanie wniesione w dniu 23 maja 2025 r. należy uznać za wniesione w wymaganym zgodnie z ustawą Pzp terminie.

Wpis od odwołania w kwocie 20 000,00 złotych został uiszczony przelewem na rachunek bankowy Urzędu Zamówień Publicznych. Odwołujący prawidłowo przekazał kopię odwołania Zamawiającemu oraz załączył potwierdzenie przekazania odwołania Zamawiającemu.

Zamawiający pismem z dnia 18 czerwca 2025 r. złożył odpowiedź na odwołanie wnosząc o oddalenie odwołania w całości.

Pismem z dnia 18 czerwca 2025 r. MIRBUD wniósł o oddalenie odwołania w całości.

Po przeprowadzeniu rozprawy, na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz oświadczeń, a także stanowisk, Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje:

Izba stwierdziła, że w zakresie zarzutów podniesionych w odwołaniu nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania, odwołanie nie zawierało braków formalnych i mogło zostać rozpoznane merytorycznie.

Izba ustaliła ponadto, że Odwołujący jest uprawniony do skorzystania ze środków ochrony prawnej zgodnie z art. 505 ust. 1 ustawy Pzp.

Przystąpienie do postępowania odwoławczego w ustawowym terminie po stronie Zamawiającego zgłosił MIRBUD. Strony nie zgłosiły zastrzeżeń co do skuteczności przystąpienia ani opozycji przeciw przystąpieniu do postępowania odwoławczego, w związku z czym Izba stwierdziła skuteczność przystąpienia do postępowania odwoławczego zgłoszonego przez MIRBUD po stronie Zamawiającego.

Izba postanowiła dopuścić dowody z dokumentacji przedmiotowego postępowania, a także:

- załączone do odwołania: wyciąg z dokumentacji projektowej dla Inwestycji AMW;
- przedłożone przez Odwołującego na rozprawie: treści korespondencji pomiędzy Odwołującym a AMW prowadzonej w trybie dostępu do informacji publicznej, obejmującej oświadczenie Kanclerza AMW z dnia 23 maja 2025 r.; opinia Centrum Analiz Budowlanych w przedmiocie kwalifikacji budynku wielofunkcyjnego Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni, która opracowana została na podstawie Polskiej Klasyfikacji Obiektów Budowlanych; opinia Centrum Analiz Budowlanych dotycząca kwalifikacji budynku wielofunkcyjnego Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni jako budynku (obiektu) użyteczności publicznej albo budynku (obiektu) zamieszkania zbiorowego pod kątem bezpieczeństwa pożarowego; opinia Centrum Analiz Budowlanych dotycząca kwalifikacji budynku wielofunkcyjnego Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni jako budynku (obiektu) użyteczności publicznej albo budynku (obiektu) zamieszkania zbiorowego pod kątem wymagań higieniczno-sanitarnych;
- przedłożone przez Przystępującego na rozprawie: 5 zdjęć inwestycji AMW, wyciągi z dokumentacji projektowej dot. budynku prokuratury w Gdańsku; wyciągi z dokumentacji projektowej dot. inwestycji AMW.

Izba ustaliła i zważyła, co następuje:

Biorąc pod uwagę stanowiska Stron, uczestnika postępowania odwoławczego oraz zgromadzony materiał dowodowy, Izba uznała, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie i podlegało oddaleniu.

Istota sporu sprowadzała się do kwestii przyznania MIRBUD 10 punktów w ramach kryterium „Kwalifikacje zawodowe i doświadczenie” podkryterium „Kierownik Robót Konstrukcyjno-Budowlanych” określonym w Rozdziale XX ust. 5 pkt 4) SWZ, kiedy to oferta tego wykonawcy powinna otrzymać 5 punktów w tym podkryterium, albowiem wskazana w Wykazie inwestycja pn. „Budowa budynku wielofunkcyjnego (dydaktyka, szkolenie, zakwaterowanie, żywienie) z niezbędną infrastrukturą techniczną i zagospodarowaniem terenu - na terenie Akademii Marynarki Wojennej im. Bohaterów Westerplatte w Gdyni przy ul. inż. Jana Śmidowicza 69, 81- 127 Gdynia” (dalej: Inwestycja AMW) nie spełnia wymogów określonych w Rozdziale XX ust. 5 pkt 4) SWZ.

Stan faktyczny nie był sporny pomiędzy stronami i uczestnikiem, a strony przytaczały go w swoich stanowiskach pisemnych dlatego też Izba w tym miejscu podkreślił najistotniejsze jego okoliczności.

W rozdziale XX ust. 5 pkt 4) SWZ Zamawiający określił następujące zasady przyznawania punktów ramach kryterium „Kwalifikacje zawodowe i doświadczenie” dla Kierownika Robót Konstrukcyjno-Budowlanych:

„W ramach kryterium punkty przyznawane będą za pełnienie funkcji kierownika budowy lub kierownika robót przy realizacji inwestycji dotyczących budowy lub przebudowy obiektu użyteczności publicznej, o kubaturze minimum 15.000,00 m³, przez: (...) 2) Kierownik Robót Konstrukcyjno-Budowlanych:

<i>Liczba inwestycji dotyczących budowy lub przebudowy obiektu użyteczności publicznej, o kubaturze minimum 15.000,00 m³</i>	<i>Punkty</i>
<i>1 inwestycja (wykazywana na potrzeby spełniania warunku określonego w pkt IX ust. 1 pkt 2)</i>	<i>0</i>
<i>2 inwestycje</i>	<i>5</i>
<i>3 i więcej inwestycji</i>	<i>10</i>

W ofercie MIRBUD wskazano, że p. T.Ł., który będzie skierowany do realizacji zamówienia w przedmiotowym postępowaniu na stanowisku Kierownika Robót Konstrukcyjno-Budowlanych, posiada uprawnienia budowlane w specjalności konstrukcyjno-budowlanej obejmującej kierowanie robotami budowlanymi bez ograniczeń oraz co najmniej 5-letnie doświadczenie zawodowe w pełnieniu samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (tj. funkcji kierownika budowy, kierownika robót), w tym przy realizacji co najmniej 1 inwestycji dot. budowy lub przebudowy obiektu użyteczności publicznej, o kubaturze minimum 15.000,00 m³, pełnił ww. funkcję przy realizacji m. in. Inwestycji AMW:

„Budowa budynku wielofunkcyjnego (dydaktyka, szkolenie, zakwaterowanie, żywienie) z niezbędną infrastrukturą techniczną i zagospodarowaniem terenu - na terenie Akademii Marynarki Wojennej im. Bohaterów Westerplatte w Gdyni przy ul. inż. Jana Śmidowicza 69, 81-127 Gdynia

Kubatura: 48 099,00 m³

Rodzaj inwestycji: W/w inwestycja polegała na budowie obiektu użyteczności publicznej”.

W dniu 2 kwietnia 2025 r. Zamawiający dokonał wyboru oferty MIRBUD jako najkorzystniejszej w postępowaniu, przyznając ofercie MIRBUD 10 punktów w ramach kryterium za doświadczenie Kierownika Robót Konstrukcyjno-Budowlanych.

Na powyższą czynność Odwołujący w dniu 14 kwietnia 2025 r. wniósł odwołanie. W toku postępowania odwoławczego, w dniu 29 kwietnia 2025 r. Zamawiający unieważnił wybór oferty najkorzystniejszej, w związku z czym Izba umorzyła postępowanie odwoławcze wywołane pierwszym odwołaniem.

Następnie, w dniu 29 kwietnia 2025 r., działając na podstawie art. 223 ust. 1 ustawy Pzp, Zamawiający wezwał MIRBUD do wyjaśnień dotyczących charakteru budynku wybudowanego w ramach Inwestycji AMW. W dniu 12 maja 2025 r. MIRBUD złożył wyjaśnienia w tym przedmiocie.

W dniu 14 maja 2025 r. Zamawiający ponownie dokonał wyboru oferty MIRBUD jako najkorzystniejszej w postępowaniu, przyznając ofercie MIRBUD 10 punktów w ramach kryterium za doświadczenie Kierownika Robót Konstrukcyjno-Budowlanych.

Przypomnieć również trzeba, że jak stanowi art. 239 ust. 1 ustawy Pzp. zamawiający wybiera najkorzystniejszą ofertę na podstawie kryteriów oceny ofert określonych w dokumentach zamówienia.

Mając na uwadze powyższe, w tym zgromadzony materiał dowodowy, przytoczony stan faktyczny i prawny, stanowiska Odwołującego, Zamawiającego oraz MIRBUD Izba uznała zarzut (a tym samym całe odwołanie) za podlegający oddaleniu.

Odnosząc się kolejno do poszczególnych argumentów podniesionych w odwołaniu, należy po pierwsze wskazać, że choć Odwołujący prawidłowo zidentyfikował treść kryterium postawionego przez Zamawiającego w rozdziale XX ust. 5 pkt 4) SWZ za doświadczenie Kierownika Robót Konstrukcyjno-Budowlanych, tym niemniej w początkowych fragmentach swojego uzasadnienia nie odnosił się do definicji „obektu użyteczności publicznej”, lecz „budynek użyteczności publicznej”. Należy zwrócić uwagę, że treść kryterium literalnie referowała jedynie do „obektu użyteczności publicznej”. Przy czym, podkreślić trzeba, że Zamawiający nie zdecydował się na rozwinięcie, co rozumie pod pojęciem „obektu użyteczności publicznej”, nie odniósł się też do żadnych legalnych definicji. Bezspornym jest rzecz jasna okoliczność, że termin ten, odmiennie niż „budynek użyteczności publicznej”, nie został zdefiniowany na gruncie przepisów powszechnie obowiązujących. Jednakże, nawet gdyby intencją Zamawiającego było rozumienie pojęcia „obektu użyteczności publicznej” przez pryzmat definicji „budynek użyteczności publicznej” zawartej w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. 2022, poz. 1225), to w ocenie Izby powinno to znaleźć swoje odzwierciedlenie w treści SWZ poprzez wyraźne wskazanie, że „obekt użyteczności publicznej” należy rozumieć jako „budynek użyteczności

publicznej”, o którym mowa w ww. rozporządzeniu, jak przykładowo czynił to Zamawiający w przypadku pojęcia „uprawnień budowlanych”, gdzie odniósł się do definicji z Prawa budowlanego. W przeciwnym razie, zdaniem Izby, nie można wyciągać wobec wykonawcy negatywnych konsekwencji, jak czyni to Odwołujący, wynikłych z zawężającej wykładni pojęcia, skoro nie wynika to z treści SWZ. Stąd też za nieuzasadnione należy uznać wywodzenie argumentów z przytoczonych w odwołaniu definicji „budynku użyteczności publicznej” z nomenklatury branżowej i definicji legalnej zawartej w ww. rozporządzeniu. Tak ustalona przez Zamawiającego treść kryterium nie była dziełem przypadku, co zresztą podkreślił Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie, a świadomym działaniem Zamawiającego, nakierowanym na zwiększenie konkurencyjności.

Izba podziela przy tym pogląd wyrażony przez Sąd Okręgowy w Warszawie w wyroku z dnia 16 listopada 2023 r. (sygn. akt XXIII Zs/96/23), że skoro: „Zamawiający na potrzeby prowadzonego postępowania nie zdefiniował bowiem pojęcia budynków użyteczności publicznej w specyfikacji warunków zamówienia. Co więcej analizując szczegółowo treść SWZ wskazać należy, że Zamawiający nie odwołał się w warunku do przepisów Rozporządzenia Ministra Infrastruktury, w szczególności nie wskazał ani wprost ani też pośrednio, że określenie budynek użyteczności publicznej należy wyklądać rozumieniu § 3 pkt 6) Rozporządzenia Ministra Infrastruktury. Szczególnie, że Zamawiający w wielu miejscach w SWZ odwołuje się do konkretnych aktów prawnych, co oznacza, że gdyby chciał, aby określone pojęcia rozumieć zgodnie z definicjami opisanymi w konkretnym akcie prawnym, to wyraźnie o tym każdorazowo przesądzał. Nie było to zatem przeoczenie, lecz celowe działanie Zamawiającego. (...) Nieuprawniona była więc ocena Izby, że definicja zawarta w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury była w tym zakresie wiążąca. Powszechnie bowiem przyjmuje się, że jeżeli w ustawie nie ma definicji danego pojęcia lub odesłania do definicji znajdującej się w innej ustawie, to rozumienie tego pojęcia należy ustalać na podstawie jego znaczenia wynikającego z języka potocznego. Brak definicji budynku użyteczności publicznej w SWZ prowadzić powinien do przyjęcia rozumienia tegoż podjęcia w potocznym znaczeniu, a także utrwalonego opinio communis”.

Podsumowując tę część wywodów Odwołującego, w ocenie Izby nie sposób wywieść, że poprzez literalne i bezsporne użycie w treści kryterium przez Zamawiającego pojęcia „obiektu użyteczności publicznej”, zasadnym będzie przyjmować, że wykładnia tego pojęcia powinna opierać się na definicjach dotyczących innych pojęć. Jednocześnie Izba raczy zasignalizować, że nie chodzi też o to, aby literalnie każde pojęcie musiało zostać zdefiniowane w treści SWZ. Jako przykład pojęcia, które nie wymaga wyjaśniania, a zostało notabene użyte w ramach kryterium, można wskazać „kubaturę”. Natomiast w przypadku, którego dotyczy odwołanie, nie można jednak mówić o okoliczności oczywistej, kiedy istnieje tylko jedna prawidłowa interpretacja danego pojęcia i ewentualne próby wykładni rozszerzającej trzeba byłoby uznać za pozbawione logiki.

W konsekwencji, niezasadnym jest też, co wywodził Odwołujący w dalszych fragmentach uzasadnienia zarzutu, kwestionowanie przyznanej punktacji dla MIRBUD za Inwestycję AMW z punktu widzenia zarzucanego niespełnienia dodatkowych wymagań dla budynków użyteczności publicznej, o których mowa w ww. rozporządzeniu (jako przykład Odwołujący wskazał brak na każdej kondygnacji ogólnodostępnych toalet, w tym toalet dla osób z niepełnosprawnościami). Izba pominęła przy tym poczynione w trakcie rozprawy uwagi Odwołującego odnośnie niespełnienia innych wymagań, w tym dotyczących ułatwień w dostępie do inwestycji dla osób z niepełnosprawnościami, gdyż były to okoliczności spóźnione - niewskazane w odwołaniu. Przy tym pominięciu podlegała złożona przez Odwołującego opinia Centrum Analiz Budowlanych dotycząca kwalifikacji budynku wielofunkcyjnego Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni jako budynku (obiektu) użyteczności publicznej albo budynku (obiektu) zamieszkania zbiorowego pod kątem wymagań higienicznosanitarnych, gdyż nie wynika, ażeby oparta została na projekcie budowlanym (zgodnie z pkt 1.4 do materiałów przekazanych autorom opracowania należały wyłącznie cztery decyzje Wojewody Pomorskiego, dotyczy wymagań dla budynku użyteczności publicznej z punktu widzenia ww. rozporządzenia (co rozpatrywanie Inwestycji AMW z tego punktu widzenia Izba uznała za niezasadne), a także częściowo służyła wykazaniu okoliczności, która nie została podniesiona w odwołaniu (brak ułatwień w dostępie do inwestycji dla osób z niepełnosprawnościami). Jednocześnie zatem nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy dowody Przystępującego w postaci materiału zdjęciowego Inwestycji złożone na okoliczność, że w ramach inwestycji AMW zostały wykonane ułatwienia w dostępie dla osób niepełnosprawnych.

Uzasadnionym w tych okolicznościach jest więc analiza spełnienia wymogów zakwalifikowania Inwestycji AMW jako obiektu użyteczności publicznej ze względu na jej charakter przez pryzmat argumentacji podniesionej w tym zakresie przez Odwołującego.

W ocenie Izby, prawidłowości przyznania punktacji ofercie MIRBUD w ramach kryterium za Inwestycję AMW nie podważają argumenty Odwołującego co do uznania Inwestycji przede wszystkim jako obiektu zamieszkania zbiorowego, deprecjonując inne funkcje tej inwestycji. Odwołujący stwierdził, że Inwestycja AMW obejmowała budowę akademika – miejsca czasowego zamieszkania osób odbywających kursy w AMW, a tego rodzaju budynki nie są obiektami użyteczności publicznej, z uwagi na ich docelowy i dominujący charakter.

Jak zarazem wynika z cytowanej również i przez Odwołującego treści projektu budowlanego dotyczącego Inwestycji AMW (co potwierdza zresztą dowód Odwołującego w postaci wyciągu z projektu budowlanego Inwestycji AMW), ma ona charakter wielofunkcyjny, a jako podstawowe funkcje obiektu zostały wskazane (tom 2.1 – I. Część opisowa pkt 1):

- centrum szkoleniowe dla całego kompleksu dowództwa, centrum wyszkolenia floty i AMW,
- dom zakwaterowania studentów – 100 osób,
- miejsce zakwaterowania osób odbywających szkolenia – 100 osób.

Pomimo, że Odwołujący dostrzega to, że obiekt został wybudowany w celu pełnienia kilku funkcji, to za główną funkcję przyjmuje zapewnienie miejsc na potrzeby zakwaterowania uczestników szkoleń i kursów prowadzonych przez AMW, identyfikując obiekt jako budynek zamieszkania zbiorowego. W ocenie Izby nie rozstrzyga tego, a zarazem nie pozbawia przymiotu obiektu użyteczności publicznej, to, że z przywołanego w odwołaniu fragmentu projektu budowlanego wynika, że z uwagi, że obiekt będzie pełnił rolę budynku zamieszkania zbiorowego, zakwalifikowany został do ZL V, ZL III, i ZL I kategorii zagrożenia ludzi. Nie jest przecież spornym, że jedną z funkcji obiektu jest zakwaterowanie, więc i koniecznym jest odpowiednia jego kwalifikacja z punktu widzenia zagrożenia ludzi. Ta okoliczność zdaniem Izby nie ma wpływu na to, jaki jest docelowy i dominujący charakter obiektu. Klasyfikowanie Inwestycji AMW jako obiektu użyteczności publicznej według kategorii zagrożenia ludzi (stref pożarowych) nie jest więc użyteczne dla oceny spełnienia wymagań pozacenowego kryterium oceny ofert. Przy tym pominięciu podlegała złożona przez Odwołującego opinia Centrum Analiz Budowlanych dotycząca kwalifikacji budynku wielofunkcyjnego Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni jako budynku (obiektu) użyteczności publicznej albo budynku (obiektu) zamieszkania zbiorowego pod kątem bezpieczeństwa pożarowego, gdyż nie wynika, ażeby oparta została na projekcie budowlanym (zgodnie z pkt 1.4 do materiałów przekazanych autorom opracowania należały wyłącznie cztery decyzje Wojewody Pomorskiego i dotyczy kwalifikacji obiektu z punktu widzenia rozwiązań przeciwpożarowych (co Izba uznała już za niezasadne).

Niezależnie od tego, w ocenie Izby nie ma uzasadnionych powodów, aby kwestionować kubaturę Inwestycji AMW pod kątem spełnienia wymogów kryterium. Jak twierdził Odwołujący: „w ramach łącznej kubatury pomieszczeń w obiekcie: 48 099,00 m³, kubatura pomieszczeń służących użyteczności publicznej wynosi 14 226 m³. Kubatura pomieszczeń służących zakwaterowaniu zbiorowemu stanowi zatem ponad ⅓ kubatury budynku Inwestycji AMW”. Zdaniem Odwołującego zatem: „nawet gdyby uznać, że Inwestycja AMW stanowić powinna przedmiot oceny w ww. zakresie, to oferta MIRBUD i tak nie powinna otrzymać dodatkowych punktów, gdyż kubatura budynku przeznaczona na lokale biurowe, sale akademickie, stołówkę oraz część techniczną nie spełnia minimum 15 000,00 m³”. W ocenie Izby za nieuzasadnione uznać trzeba choćby wyłączenie z obliczeń Odwołującego kubatury pomieszczeń technicznych (o łącznej kubaturze 1 243,91m³) znajdujących się na poziomach 0 i 1, które to poziomy są stricte dedykowane funkcjom szkoleniowym. Są to poziomy o bezspornej łącznej kubaturze wynoszącej odpowiednio 4767,23 m³ i 4397,38 m³, które, za wyjątkiem tych pomieszczeń technicznych, są ogólnodostępne (co wynika z dowodu Przystępującego w postaci wyciągu dokumentacji projektowej dot. inwestycji AMW). Nie zostało Izbie wykazanych, dlaczego akurat tych pomieszczeń technicznych nie należało zaliczyć na poczet kubatury przeznaczonej dla użyteczności publicznej. W istocie Odwołujący przy obliczeniach poczynionych w zaprezentowanej w odwołaniu tabeli przyjął, że kubatura tych pomieszczeń nie powinna zostać uwzględniona potrzebom spełnienia wymogów kryterium, gdyż pomieszczenia techniczne nie należą do stref przeciwpożarowych, do których zakwalifikowano pozostałe pomieszczenia na poziomach 0 i 1 (aula konferencyjna i pozostałe pomieszczenia). Jak już Izba wcześniej wskazała, kwalifikacja obiektu z punktu wymagań rozwiązań przeciwpożarowych, jest niezasadna. Z dowodu Przystępującego wynika natomiast m. in., że w pomieszczeniu technicznym na poziomie 0 znajduje się wentylatornia sal szkoleniowych. Brak jest więc przekonujących argumentów, ażeby nie zaliczać kubatury pomieszczeń technicznych na poziomach 0 i 1 Inwestycji AMW (1 243,91m³) do kubatury użyteczności publicznej, a tym samym nawet przy założeniach kubaturowych Odwołującego opiewających na 14 226 m³, po uwzględnieniu kubatury ww. pomieszczeń technicznych, suma przekroczy wymagane celom przyznania punktacji w ramach kryterium pozacenowego 15 tysięcy m³ (14 226 m³ + 1 243,91m³ = 15 469,91 m³). Stąd też za zbędne Izba uznała dalsze odnoszenie się do stanowisk Zamawiającego i Przystępującego, że do łącznej kubatury użyteczności publicznej należałoby też zaliczyć kubaturę pomieszczeń znajdujących się na wyższych piętrach, skoro w ocenie Izby, już powyższe ustalenie jest wystarczające dla uznania, że nie ma uzasadnionych powodów, aby kwestionować kubaturę Inwestycji AMW pod kątem spełnienia wymogów kryterium.

Izba nadto zgadza się ze stanowiskiem Przystępującego, że o przeznaczeniu budynku nie świadczy samo matematyczne wyliczenie i zestawienie poszczególnych rodzajów powierzchni w podziale na sale szkoleniowe, pomieszczenia techniczne, pokoje noclegowe ze względu na ich funkcję i przeznaczenie. W tym przypadku, pomimo iż jest to budynek wielofunkcyjny, to głównym przeznaczeniem budynku zdaniem Izby jest wypełnienie potrzeb edukacyjnych, szkoleniowych i konferencyjnych. Jak też wynika z treści projektu budowlanego (tom 1 – I. Część opisowa

pkt 1): „Podstawową funkcją obiektu jest centrum szkoleniowo-konferencyjne połączone z domem zakwaterowania studentów i miejscem zakwaterowania osób odbywających”. Izba zgadza się zatem z Zamawiającym i Przystępującym, że główną rolą Inwestycji AMW jest centrum szkoleniowe, natomiast rola zakwaterowania osób odbywających szkolenia jest dodatkową funkcją - akcesoryjną wobec celu szkoleniowego (bez pełnienia przez obiekt funkcji szkoleniowej, zakwaterowanie uczestników tych szkoleń byłoby bezcelowe).

Nie przekreśla też ww. ustaleń okoliczność, że część obiektu pełni także rolę zakwaterowania studentów. Natomiast względem uwag Odwołującego odrębności znaczeniowej określeń „budynek użyteczności publicznej” a „budynek zamieszkania zbiorowego”, Izba pragnie wskazać, że popiera stanowisko wyrażone w ww. cytowanym już wyroku Sądu Okręgowego sygn. akt XXIII Zs/96/23, zgodnie z którym *„Wykładnia funkcjonalna, ani wykładnia systemowa pojęcia budynku zamieszkania zbiorowego oraz pojęcia budynku użyteczności publicznej nie pozwalają na stwierdzenie, iż pojęcia te są rozłączne, a zatem, że budynki zamieszkania zbiorowego nie mogą stanowić jednocześnie obiektów użyteczności publicznej. (...) Zakresy pojęć zdefiniowane w przywołanej regulacji w pewnych określonych sytuacjach mogą się pokrywać. W wielu przypadkach może się zdarzyć, że budynek zamieszkania zbiorowego będzie ze swej istoty budynkiem użyteczności publicznej i odwrotnie”*. Jednocześnie z uzasadnienia przywołanego na poparcie twierdzenia Odwołującego wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 7 maja 2009 r. (sygn. akt II SA/Kr 457/09) nie wynika natomiast jednoznacznie, że ww. pojęcia są rozłączne.

W ocenie Izby, obiekt poprzez swoją funkcję edukacyjno-dydaktyczną wpisuje się więc w przeznaczenie użyteczności publicznej i można go kwalifikować jako obiekt użyteczności publicznej z punktu widzenia treści pozacenowego kryterium oceny ofert.

Za niezasadne Izba przyjęła również odnoszenie się przez Odwołującego do kwalifikowania Inwestycji AMW z punktu widzenia Polskiej Klasyfikacji Obiektów Budowlanych. Zgodnie z treścią rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1999 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Obiektów Budowlanych (Dz.U. Nr 112, poz. 1316), służy bowiem ona potrzebom statystycznym (statystyki działalności budowlanej, sporządzania sprawozdań budowlanych, spisów budowli i mieszkań, statystyki cen obiektów budowlanych oraz rachunków narodowych) dotyczącym obiektów budowlanych, a nie obiektów użyteczności publicznej. Dostrzec też trzeba, że w ww. rozporządzeniu brak jest definicji „obektu użyteczności publicznej, a pojęcie użyteczności publicznej pojawia się w jednym, niemającym zastosowania dla przedmiotowego sporu kontekście (w schemacie klasyfikacji w kategorii „Pozostałe budynki niemieszkalne” mowa jest jedynie o „Obiektach miejskich użyteczności publicznej, takie jak wiaty autobusowe, toalety publiczne, łaźnie itp.”). W ocenie Izby, Polska Klasyfikacji Obiektów Budowlanych nie ma zastosowania dla celów klasyfikacji obiektów pod kątem ich klasyfikacji jako obiektów użyteczności publicznej (niezależnie od tego zastrzec trzeba, że również nie ma zastosowania celom klasyfikacji budynków jako budynków użyteczności publicznej). Z powyższych względów za nieprzydatny dla rozstrzygnięcia sprawy należy uznać przedłożony przez Odwołującego dowód w postaci opinii w przedmiocie kwalifikacji budynku wielofunkcyjnego AMW, która opracowana została na podstawie Polskiej Klasyfikacji Obiektów Budowlanych.

W ocenie Izby, prawidłowości przyznania punktacji ofercie MIRBUD w ramach kryterium za Inwestycję AMW nie podważają również oświadczenia zamieszczone w informacjach prasowych czy też w zamieszczonym materiale marketingowym na stronie internetowej MIRBUD. Nie można nadać tym oświadczeniom mocy wiążącej ani charakteru jakkolwiek rozstrzygającego. W tym kontekście warto się też odnieść do dowodu Odwołującego w postaci oświadczenia Kanclerza AMW co do tego, że obiekt (Inwestycja AMW) będzie pełnił przede wszystkim funkcję obiektu zamieszkania zbiorowego. W ocenie Izby dowód jest subiektywną opinią przedstawiciela AMW, pozostającą w oderwaniu od podstawowych funkcji wskazanych w projekcie budowlanym, stąd też nie można uznać go za przekonujący.

Na ocenę charakteru Inwestycji AMW nie wpływa też zdaniem Izby okoliczność zlokalizowania obiektu na terenie zamkniętym. Tak samo przecież budynek Prokuratury Regionalnej w Gdańsku, którego budowa stanowi przedmiot niniejszego zamówienia nie będzie miał charakteru ogólnodostępnego (co potwierdza dowód Przystępującego w postaci wyciągów z dokumentacji projektowej dot. budynku prokuratury w Gdańsku). Nie ma więc znaczenia z punktu widzenia kwalifikacji obiektu jako obiektu użyteczności publicznej fakt, iż dostęp do Inwestycji AMW jest ograniczony dla określonej grupy osób.

Mając powyższe na względzie, Izba nie podzieliła poszczególnych argumentów Odwołującego, przyjmując, że Inwestycję AMW można uznać za obiekt użyteczności publicznej z punktu widzenia wymogów kryterium i uznała, że Zamawiający zasadnie przyznał punkty ofercie MIRBUD za to doświadczenie Kierownika Robót Konstrukcyjno-Budowlanych.

Reasumując powyższe, Izba uznała, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie, a w działaniach Zamawiającego nie dopatryła się naruszenia zasad wynikających z ustawy Pzp.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku, na podstawie art. 557, 574 i 575 ustawy Pzp oraz w oparciu o przepisy § 8 ust. 2 w zw. z § 5 pkt 1) i 2) rozporządzenia w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz.U. z 2020 r. poz. 2437).

Wobec powyższego orzeczono, jak w sentencji.

Przewodniczący:.....